

Za našo deco.

Čarobna roža.

(Dalje.)

Voda je bila tako bistra, da se je zelo dobro videlo dno, pokrito z belim peskom. Kmalu je zapazil rdečo ribico, kako brzo plava proti njemu. Ko je dospela blizu brega, je dvignila glavico iz vode in je zaklicala: »Izveči me iz vode, dobri mladenič! Izveči me! Izveči me!«

»Ali ti boš poginila, če te dvignem iz vode!« je zaklical Svetoljub, ves presenečen. »Riba ne more živeti izven vode!«

»Nič za to. Izveči me! Izveči me! Izveči me!« ga je rotila riba s tako dirljivim glasom, da se je Svetoljub nagnil nad vodo, je dvignil iz nje ribico in jo je nalahko položil poleg sebe.

Nakrat je rdeča ribica izginila in namesto nje se je prikazala krasna vila. Imela je na sebi dolgo, tanko obleko v mavričnih barvah, na ramenih pa sta bili pritrjeni krili kakor pri metuljih. Kraljevič je bil ves zavzet od začudenja. Ona pa je začela s prijetnim, srebrnodonečim glasom govoriti:

»Hvala ti, kraljevič Svetoljub. Izkazal si mi veliko uslugo in zato te bom nagradila. Jaz sem vila Sreča in moje največje zadovoljstvo je v tem, da prinašam ljudem veselje in srečo. Hudobni kralj vragov me je ujel in spremenil v ribo, ker sem mu bila nekoč preprečila, ko je hotel izvršiti veliko hudobijo. Vrgel me je v vodo, rekoč, da bom postala zopet vila, če me kak kraljevič izvleče iz vode. Mnogo kraljevičev je šlo tod mimo. Vsakega izmed njih sem prosila, naj me potegne iz vode, ali oni so se mi samo smejali. Edini ti si se ozrl na mojo prošnjo ter mi tako vrnil prejšnjo postavo. Vzemi za dar tole rožo.«

Odtrgala je rožo z venca, katerega je imela na glavi, ter jo je ponudila kraljeviču. To je bila čarobna roža, pol bela, pol rdeča. Pecelj je bil prozoren kakor kristal.

»Ta roža ti bo pomagala v vsaki neizgovesti,« je nadaljevala vila. »Če hočeš vedeti, ako ti je deklica, ki jo hočeš poročiti, zvesta, daj ji poduhati belo stran. Če ostane cvet bel in svež, tedaj vedi, da ti je deklica dobra in zvesta. Ko pa cvet ovadne, vedi, da deklica ni dobra in da ti hoče zlo. Če hočeš biti bogat, samo stresi rdečo stran rože in takoj bo padala iz nje cela ploha zlatnikov.«

Rožin pecelj ti bo tudi v korist. Ako ga daš v usta, postaneš neviden. Če si želiš na kako drugo mesto, daj to samo glasno zahtevati in takoj boš tam, kamor si hotel priti. Sedaj z Bogom! Samo enkrat me boš še videl, ko se boš nahajal v veliki stiski.«

Izrekši to, je vila izginila. Kraljevič je pri-trdil rožo na svoj plašč, zajahal konja ter nastavlil veselo svoje potovanje.

Junaška dela.

Na svojem potovanju je dospel v neko mesto, katerega prebivalci so bili v stalnem strahu pred strašnim šesteroglavi zmajem. Bival je na vrhu bližnje planine, pa se je pojavil vsakega dne v mestu ter je odnesel po enega mladeniča ali po eno deklico, ki so mu potem služili za hrano.

Ko je kraljevič Svetoljub za to izvedel, se je takoj odločil, da bo zmaja napadel. S pomočjo

čarobne rože si je zaželel, da bi bil takoj na vrhu tiste planine. Napravil se je nevidnega, napadel je ostudno žival in je pazil samo na to, da ga ne bi dosegel modrikasti plamen, ki ji je švigal iz gobca. Odsekal je z maju eno glavo, pa še eno in ko je zamahnil po šesti glavi, mu je zdrknila roža, ki ga je napravila nevidnega, iz ust in tako je postal viden. Zmaj ga je takoj zapazil ter se je vrgel nanj z vso silo. Ali hrabri kraljevič se ne prestraši. S silnim zamahom mu odseka še zadnjo glavo in ogromni zmaj pade mrtev pred njegove noge.

Nato se je moral kraljevič boriti s hudobnim velikanom, kateri je prebival v ogromnem črnem gradu. Ujel je ljudi, ki so hodili tam mimo in jih je zaklepal v svoje ječe, dokler ni snedel drugega za drugim. Kraljevič je šel brez strahu v črni grad, poiskal je velikana in se je delal, kakor da bi se čudil gospodarjevi velikosti in njegovemu delovanju. Velikanu je bilo zelo po volji, da se mu kdo laska, in pozval je kraljeviča na obed. Med obedom je dal Svetoljub svojo rožo v usta in je tako postal neviden. Tedaj je izdrl meč, odsekal velikanu glavo in osvobodil jetnike.

Cez nekaj časa je prišel mladi kraljevič na vrt hudobne čarovnice, po imenu kraljica Zavodnica. Povabila ga je, naj prenoči na njenem gradu in da prisostvuje pri zabavi, katero bo priredila. Ko je stopil Svetoljub v veliko jedilnico, je bil zelo presenečen, ko je videl, da so vsi gostje same živali. Prej so bili to ljudje, pa jih je bila kraljica Zavodnica s pomočjo čarovniških sredstev izpremenila v živali.

Ta kraljica je bila tako lepa in na prvi pogled tako ljubka, da kraljevič izprva ni mogel verjeti tega, kar so o njej pripovedovale živali. Kljub temu ji je dal povohati rožo. Zapazil je, kako je cvet nakrat ovenel, in sedaj je vedel, da je kraljica lažniva in hudobna in da bo tudi nje-

Mesto samo za moške.

Glede posebnosti so gotovo Angleži na prvem mestu. V bližini mesta Coventry so napravili v zadnjem času veliko taborišče z lesenimi hišami, šotori in raznimi drugimi napravami. Tabor so obdali krog in krog z bodečo žico, kakor bi šlo za kako ujetniško taborišče. Bodeča žica pa nima namena, da bi branila prebivalcem tabora pobeg, ampak baš nasprotno: Onim, ki silijo v taborišče, bi naj bil zabranjen dohod. Ti vsiljivci so — ženske. Na tucate napisov razodeva, zakaj da gre v tem slučaju: namreč za družbo moških, ki nočejo trpeti v svoji bližini ženskega spola. Nobena ženska ne sme prekoračiti praga tabora, v katerem biva 320 moških, a to število raste od tedna do tedna. Tem posebnostem je po hišnem redu celo prepovedano izgovarjati besede: go-spa, dekle, žena, nevesta itd. V splošnem pa je v tej izključno moški naselbini prav prijetno. Moški kuhajo in vršijo vsa hišna in gospodinjstva dela z vso natančnostjo.

Reklama.

Ravnatelj cirkusa, ki potuje po Rusiji, obupuje: nobenega obiska, vedno manj dohodkov. Lepega dne pa mu pride rešilna misel in še isti dan so viseli vsepovsod sledeči reklamni letaki:

»Senzacija! Kot šesta točka današnjega programa največja zanimivost sveta. Vsakemu obiskovalcu, ki se mu ta točka ne bi dopadla, vrnemo takoj trajno vstopnico.«

Zvečer je bil cirkus nabit poln. Vse pričakuje nestrpnost, dokler ni bila napovedana šesta točka. Ravnatelj se pojavi in razglasi strmečemu občinstvu:

»Tovariši! Čast mi je sporočiti vam, da bo orkester čke (boljševiške tajne policije) sedaj zaigral himno internacionale. Če bi bil kdo med vami, ki bi se mu ta točka ne dopadla, naj dvigne roko. On